

L49/2021

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentară

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

ARTICOLUL 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta lege reglementează relațiile comerciale dintre furnizori și cumpărători în cadrul lanțului de aprovizionare, cu privire la practicile comerciale neloiale săvârșite în legătură cu vânzarea de produse agricole și/sau alimentare, după cum urmează:

a) vânzările când sunt realizate pe teritoriul României, precum și cele realizate în afara teritoriului țării, atunci când produc efecte pe teritoriul României;

b) serviciile prestate de cumpărător furnizorului, în măsura în care acestea vizează practicile comerciale neloiale prevăzute la art. 3 și 4;

c) nu se aplică acordurilor dintre furnizori și consumatori.

(2) Prezenta lege se aplică anumitor practici comerciale neloiale săvârșite în legătură cu vânzarea de produse agricole și/sau alimentare de către:

a) furnizori a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 2 000 000 EUR către cumpărători a căror cifră de afaceri anuală depășește 2 000 000 EUR;

b) furnizori a căror cifră de afaceri anuală depășește 2 000 000 EUR, dar este de maximum 10 000 000 EUR, către cumpărători a căror cifră de afaceri anuală depășește 10 000 000 EUR;

c) furnizori a căror cifră de afaceri anuală depășește 10 000 000 EUR, dar este de maximum 50 000 000 EUR, către cumpărători a căror cifră de afaceri anuală depășește 50 000 000 EUR;

d) furnizori a căror cifră de afaceri anuală depășește 50 000 000 EUR, dar este de maximum 150 000 000 EUR, către cumpărători a căror cifră de afaceri anuală depășește 150 000 000 EUR;

e) furnizori a căror cifră de afaceri anuală depășește 150 000 000 EUR, dar este de maximum 350 000 000 EUR, către cumpărători a căror cifră de afaceri anuală depășește 350 000 000 EUR.

(3) Calcularea echivalentului în lei a cifrelor de afaceri prevăzute la alin. (2) lit. a) – e) se va face în conformitate cu rata de schimb oficială a Băncii Naționale a României din ultima zi a exercițiului financiar anterior constatării săvârșirii practicilor comerciale neloiale.

(4) Cifra de afaceri anuală a furnizorilor și a cumpărătorilor prevăzută la alin. (2) lit. a) – e) se interpretează în conformitate cu părțile relevante din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei și în special art. 3, 4 și 6 din aceasta, inclusiv definițiile privind „întreprinderea autonomă”, „întreprinderea parteneră” și „întreprinderea asociată”, și alte chestiuni privind cifra de afaceri anuală.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (2), prezenta lege se aplică vânzărilor de produse agricole și/sau alimentare de către furnizori a căror cifră de afaceri anuală este de maximum 350 000 000 EUR către toți cumpărătorii care sunt autorități publice.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritatea publică* – organ de stat sau al unității administrativ-teritoriale care acționează în regim de putere publică pentru satisfacerea unui interes public;

b) *consumator* – orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații care cumpără sau dobândesc produse agricole și/sau alimentare pentru consum propriu;

c) *contract comercial* – cuprinde condițiile comerciale efective definite ca însumarea tuturor condițiilor comerciale, exprimate în procente din valoarea estimată a vânzărilor, însumând toate costurile comerciale percepute în legătură cu vânzarea produselor, valoarea absolută sau procentuală din cifra de afaceri;

d) *cumpărător* – orice persoană fizică, persoană fizică autorizată, întreprindere individuală, întreprindere familială sau persoană juridică,

indiferent de locul de stabilire al persoanei respective, care cumpără produse agricole și/sau alimentare; termenul de cumpărător poate include un grup de astfel de persoane fizice și juridice;

e) *delistare* – acțiunea prin care cumpărătorul informează furnizorul că anumite produse din oferta activă nu vor mai fi prezentate la raft pentru consumatori prezentând și argumentele care au dus la acea acțiune, inclusiv refuzul de a mai comanda și expune marfa;

f) *expunere* – prezentarea produselor achiziționate de la furnizor pe rafturile cumpărătorului;

g) *furnizor* – orice producător agricol sau orice persoană fizică, persoana fizică autorizată, întreprindere individuală, întreprindere familială sau persoană juridică care vinde produse agricole și/sau alimentare; termenul furnizor poate include un grup de astfel de producători agricoli sau un grup de astfel de persoane fizice și juridice, precum organizațiile de producători, organizațiile de furnizori și asociațiile unor astfel de organizații;

h) *în mod repetat* – constatarea unei practici comerciale neloiale într-un interval de 2 ani de la emiterea unei decizii prin care a fost constatată și, după caz, sancționată o contravenție săvârșită de aceeași întreprinderea implicată, indiferent de natura noii încălcări;

i) *listare* – acțiunea de includere în oferta cumpărătorului a produselor și formatelor de împachetare din oferta furnizorului;

j) *plasare secundară* – prezentarea produselor livrate de furnizor în alte amplasamente din cadrul structurii de vânzare a cumpărătorului;

k) *practicile comerciale neloiale* – sunt considerate practicile care contravin bunei conduite comerciale, bunei-credințe și corectitudinii, care sunt impuse unilateral de un partener comercial altuia, chiar și atunci când acestea rezultă în urma înțelegerii între părți;

l) *produse agricole și alimentare* – produsele enumerate în anexa nr. I la TFUE, precum și produsele care nu sunt enumerate în anexa nr. I, dar care sunt procesate în scopul utilizării ca alimente prin folosirea produselor enumerate în această anexă;

m) *produse agricole și alimentare perisabile* – produse agricole și alimentare care, prin natura lor sau la stadiul lor de procesare, sunt susceptibile să devină improprii pentru vânzare în termen de 30 de zile după recoltare, producere sau procesare;

n) *recepție* – acțiunea de preluare a mărfii în spațiile cumpărătorului a produselor agricole și/sau alimentare în baza verificării cantitative și calitative a mărfii;

o) *represalii comerciale* – acțiuni înlăptuite de către un cumpărător asupra furnizorului sau a furnizorului asupra cumpărătorului, cu scop de intimidare pentru a influența comportamentul acestuia, în sensul acceptării

condițiilor contractuale ale cumpărătorului sau furnizorului sau a unor condiții comerciale defavorabile furnizorului, respectiv cumpărătorului;

p) *stocarea* – crearea de stocuri ale produselor din oferta furnizorului, în depozitele cumpărătorului;

q) *scheme de calitate* – produse agricole și alimentare atestate/certificate conform schemelor de calitate instituite de art. 16 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului.

ARTICOLUL 3

Interzicerea practicilor comerciale neloiale

Cumpărătorului îi sunt interzise următoarele:

1. să depășească termenul de plată astfel:

a) cu mai mult de 14 zile calendaristice de la scadența stabilită prin contract în cazul produselor prevăzute la art. 2 lit. m);

b) cu mai mult de 30 zile calendaristice de la scadența stabilită prin contract în cazul produselor prevăzute la art. 2 lit. l);

2. să stabilească un termen de preaviz:

a) mai mic de 30 de zile lucrătoare pentru anularea comenzilor de produse agricole și/sau alimentare prevăzute la art. 2 lit. l) și m), pentru a nu pune furnizorul în imposibilitatea de a comercializa sau de a utiliza produsele respective;

b) mai mic de 60 de zile pentru delistarea unui produs marcă privată a unui producător pentru categoriile de produse care includ comercializarea unei mărci proprii a magazinului;

3. să modifice în mod unilateral clauzele unui contract comercial pentru produse agricole și/sau alimentare care se referă la frecvența, metoda, locul, calendarul sau volumul furnizării sau livrării produselor agricole și alimentare, standardele de calitate, condițiile de plată, prețurile sau în ceea ce privește furnizarea de servicii;

4. să solicite facturarea și/sau refacturarea și să încaseze de la furnizor orice alte costuri decât cele convenite în contractul comercial; costurile aferente extinderii rețelei de distribuție a cumpărătorului, amenajării spațiilor de vânzare ale comerciantului și evenimentelor de promovare a activității și imaginii cumpărătorului nu pot fi puse în sarcina furnizorului;

5. să utilizeze autofacturarea pentru produsele agricole și/sau alimentare, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 320 în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

6. să aplice reduceri financiare și comerciale sub formă de rabaturi, cu excepția remizelor și risturnelor, a căror reduceri cumulate să nu fie mai mari de 20%, aplicate în funcție de valoarea facturată între cumpărător și furnizor, pentru produse agricole și/sau alimentare, prin derogare de la prevederile Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

7. să solicite furnizorului plăți pentru deteriorarea sau pierderea de produse agricole și/sau alimentare, survenite în spațiile cumpărătorului după recepție, atunci când o astfel de deteriorare sau pierdere nu a avut loc din neglijența sau culpa furnizorului; fac excepție viciile ascunse pentru produsele agricole și alimentare pentru care furnizorul va trebui să suporte contravaloarea sau înlocuirea acestora;

8. să refuze să confirme în scris clauzele unui contract între cumpărător și furnizor în legătură cu care furnizorul a solicitat o confirmare scrisă; nu este inclusă situația în care contractul se referă la produse care urmează să fie livrate de un membru al unei organizații de producători, inclusiv o cooperativă, organizației de producători al cărei membru este furnizorul, dacă statutul respectivei organizații de producători sau dacă normele și deciziile prevăzute în respectivul statut ori derivate din acesta conțin dispoziții cu efecte similare clauzelor contractului;

9. să dobândească, să utilizeze sau să divulge în mod ilegal secrete comerciale ale furnizorului, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2019 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate care constituie secrete comerciale împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative;

10. să divulge termenii și condițiile contractului comercial pentru achiziția de produse agricole și/sau alimentare, cu excepția cazului în care aceasta este necesară pentru îndeplinirea obligațiilor asumate față de respectivul furnizor sau respectarea unor prevederi legale; prezenta prevedere se aplică și furnizorului;

11. să amenințe cu efectuarea sau să efectueze represalii comerciale împotriva furnizorului, în cazul în care furnizorul își exercită drepturile legale sau contractuale, inclusiv prin depunerea unei sesizări la autoritățile de implementare a legii sau prin cooperarea cu autoritățile de aplicare a legii în timpul unei cercetări aprofundate;

12. să solicite furnizorului compensarea costurilor aferente examinării plângerilor clienților referitoare la vânzarea produselor furnizorului, în absența unei conduite neglijente sau a unei culpe din partea furnizorului;

13. să returneze furnizorului produsele agricole și/sau alimentare nevândute;

14. să întârzie recepționarea și întocmirea documentelor de recepție a produselor agricole și alimentare;

15. să factureze valoarea serviciilor prestate, prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. a), b), e) și f), peste cuantumul de maximum 5% din valoarea încasată de furnizor în baza contractului încheiat între părți;

16. să achiziționeze și să comercializeze produse alimentare fără verificarea trasabilității acestora în cazul în care prețul de achiziție este mai mic decât costul de producție mediu practicat pe piața relevantă în perioada achiziției, conform statisticilor oficiale la nivelul Uniunii Europene;

17. să impună furnizorului o plată pentru listarea produselor sale agricole și alimentare, precum și pentru expunerea spre vânzare a acestora;

18. să impună produse și servicii furnizorului, direct sau indirect, să cumpere sau să vândă de la un terț;

19. să solicite furnizorului taxe, indiferent de forma și denumirea acestora, care îl obligă pe furnizor să mărească artificial prețul de facturare al produsului;

20. să delisteze, să amenințe cu delistarea sau să retragă de la expunere unul sau mai multe produse agricole și/sau alimentare, în scopul de a pune presiune sau de a exercita represalii comerciale împotriva furnizorului, pentru acceptarea unor clauze contractuale defavorabile acestuia;

21. să listeze și să afișeze la raft doar marca proprie a cumpărătorului, astfel încât oferta să includă cel puțin o marcă privată a unui producător concurent, pe categoria de produse respectivă;

22. să aplice condiții comerciale diferite pentru produsele marcă privată ale producătorilor față de produsele marcă proprie ale comerciantului, pentru listarea/afișarea la raft;

23. să refuze listarea unui produs agricol și/sau alimentar înregistrat pe scheme de calitate naționale și/sau europene, ofertat de către un furnizor pe motivul lipsei volumelor și a sezonității acestuia;

24. să ofere sau să vândă produse agricole și/sau alimentare în pierdere, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare;

25. să preia condițiile comerciale agreeate cu furnizorul pentru achiziția de produse aferente canalului de vânzare cu amănuntul și să le aplice cu privire la achizițiile de produse de la furnizor aferente canalului de vânzare en-gros.

ARTICOLUL 4

Situații excepționale stabilite prin clauze contractuale

(1) Se interzice reprezentantului furnizorului sau cumpărătorului să aibă un comportament care se abate de la buna-credință în procesul de negociere contractuală între părți.

(2) Pentru evitarea apariției unor practici comerciale neloiale, indiferent de momentul intervenirii acestora în lanțul de aprovizionare agricol și alimentară, cu excepția cazului în care la solicitarea furnizorului acestea au fost convenite anterior prin clauze clare și lipsite de ambiguitate în contractul comercial sau printr-un act adițional încheiat ulterior, se interzice cumpărătorului:

a) să solicite furnizorului plata pentru publicitatea produselor agricole și/sau alimentare făcută de către cumpărător;

b) să solicite furnizorului plata pentru serviciile de marketing prestate de către cumpărător privind produsele agricole și/sau alimentare;

c) să refuze furnizorului o renegociere de preț, într-un termen mai mare de 10 zile de la data solicitării; condițiile renegocierii prețului produc efecte în termenul prevăzut în contract;

d) să solicite furnizorului plata pentru personalul care se ocupă de amenajarea spațiilor de vânzare utilizate pentru vânzarea produselor furnizorului sau să oblige furnizorul să pună la dispoziție personal pentru vânzarea produselor sau orice altă activitate legată de procesul de vânzare-promovare;

e) să impună furnizorului o plată pentru plasarea secundară a produselor sale agricole și alimentare spre vânzare;

f) să solicite furnizorului suportarea integrală sau parțială a costului oricăror reduceri pentru produsele agricole și/sau alimentare vândute de cumpărător cu titlu promoțional.

ARTICOLUL 5

Excepții de la practicile comerciale neloiale

(1) Interdicțiile prevăzute la art. 3 pct. 1 nu se aplică în cazul:

a) consecințelor întârzierilor în efectuarea plăților și căilor de atac prevăzute în Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante, prin derogare de la termenele de plată stabilite în lege;

b) opțiunii unui cumpărător și a unui furnizor de a conveni asupra unei clauze de repartizare a valorii în înțelesul articolului 172a din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor

produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului;

c) plăților efectuate de către un cumpărător unui furnizor atunci când acestea sunt realizate în cadrul programului pentru școli în temeiul prevederilor articolului 23 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;

d) instituțiilor publice din domeniul sănătății și entităților publice care furnizează servicii medicale de sănătate conform prevederilor art. 6 alin. (4) din Legea nr. 72/2013.

(2) Interdicțiile prevăzute la art. 3 pct. 1 nu se aplică în cazul acordurilor de furnizare încheiate între furnizorii de struguri sau must pentru producția de vin și cumpărătorii lor direcți, în situația în care:

a) condițiile concrete de plată pentru tranzacțiile de vânzare să fie prevăzute în contractele standard cărora statul membru le-a conferit, înainte de data de 1 ianuarie 2019, caracter obligatoriu în temeiul articolului 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și că această extindere a aplicării contractelor standard să fie reînnoită de statele membre cu începere de la data respectivă fără nicio modificare semnificativă a condițiilor de plată în dezavantajul furnizorilor de struguri sau must; și

b) contractele încheiate între furnizorii de struguri sau must pentru producția de vin și cumpărătorii lor direcți să fie multianuale sau să devină multianuale.

ARTICOLUL 6

Autoritățile desemnate să aplice legea

(1) Autoritatea de implementare a prezentei legi este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu competențe în monitorizarea practicilor comerciale neloiale și raportarea acestora către Comisia Europeană.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este punctul unic de contact pentru cooperarea cu Comisia Europeană și cu celelalte autorități.

(3) Autoritatea cu rol în aplicarea prezentei legi este Consiliul Concurenței, în calitate de autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței, asigurând protecția, menținerea și stimularea concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor întreprinderilor de pe lanțul de aprovizionare cu produse agricole și alimentare. Consiliul Concurenței urmărește, de asemenea, să asigure o concurență comercială loială pe piața din România, în limita competențelor încredințate prin prezenta lege. În vederea aplicării prezentei legi, Consiliul Concurenței asigură resursele umane și financiare necesare.

(4) Autoritatea de aplicare a prezentei legi constată și, după caz, sancționează practicile comerciale neloiale, în limita competențelor prevăzute de prezenta lege.

(5) Autoritatea de aplicare a prezentei legi poate realiza, din oficiu, în funcție de indiciile pe care le deține, cercetări aprofundate în vederea identificării și sancționării posibilelor practici comerciale neloiale identificate de prezenta lege.

(6) În cazul în care rezultatul cercetării aprofundate nu a evidențiat existența unei încălcări a prevederilor legii, președintele autorității de aplicare a prezentei legi va emite un ordin de închidere a cercetării, părțile implicate urmând a fi informate în acest sens.

(7) Autoritatea de aplicare a prezentei legi transmite anual informări autorității de implementare și monitorizare cu privire la stadiul dosarelor/investigațiilor de practici comerciale neloiale, inclusiv a celor efectuate din oficiu.

ARTICOLUL 7

Sesizări și confidențialitate

(1) Furnizorii și cumpărătorii pot adresa sesizări:

a) autorității de implementare a legii din România;

b) autorității de aplicare a legii statului membru în care este stabilit furnizorul sau autorității de aplicare a legii statului membru în care este stabilit cumpărătorul care este suspectat de implicarea într-o practică comercială neloială.

(2) Organizațiile de producători, alte organizații de furnizori și formele asociative ale producătorilor și procesatorilor din sectorul agricol și alimentar au dreptul de a depune o plângere la cererea unuia sau a mai multor membri ai lor sau, după caz, la cererea unuia sau a mai multor membri ai organizațiilor lor membre, în cazul în care respectivii membri consideră că au fost afectați de o practică comercială neloială. Alte organizații care au un interes legitim în reprezentarea furnizorilor și cumpărătorilor au dreptul de a depune plângeri la cererea unui furnizor și în interesul respectivului furnizor, cu condiția ca astfel de organizații să fie persoane juridice independente fără scop lucrativ.

(3) Autoritățile cu competențe în implementarea și aplicarea prezentei legi vor elabora regulamentul privind procedura de înregistrare, investigare și soluționare a sesizărilor, aprobat prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Autoritățile cu competențe în implementarea și aplicarea prezentei legi asigură, la cererea reclamantului, măsurile necesare pentru a proteja în mod adecvat identitatea reclamantului sau a membrilor, sau a furnizorilor și cumpărătorilor prevăzuți la alin. (2) și a altor informații a căror divulgare este considerată de reclamant ca susceptibilă să aducă atingere

intereselor sale sau ale acelor membri, sau furnizori. Reclamantul este obligat să indice informațiile pentru care solicită confidențialitate.

(5) Reclamanții furnizează elemente de probă în legătură atât cu posibila practică comercială neloială, cât și cu interesul legitim.

(6) La cererea scrisă a autorităților cu competențe în implementarea și aplicarea legii, reclamanții vor pune la dispoziție toate informațiile și documentele solicitate, în legătură cu obiectul sesizării, în măsura în care dețin aceste informații și/sau documente.

ARTICOLUL 8

Competențele autorităților de implementare și aplicare a legii

(1) Pentru soluționarea cazurilor privind practicile comerciale neloiale reprezentanții autorităților de implementare și aplicare a legii pot solicita autorităților și instituțiilor publice, precum și cumpărătorilor sau furnizorilor, documentele conținând informațiile necesare, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

(2) Informațiile solicitate potrivit prevederilor alin. (1) pot fi utilizate numai în scopul aplicării prezentei legi.

(3) În scopul soluționării cazurilor privind practicile comerciale neloiale prevăzute la art. 3 și 4, reprezentanții Consiliului Concurenței pot efectua inspecții inopinate.

(4) Inspecțiile inopinate se efectuează în conformitate cu prevederile art. 38 – 40 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Autoritățile de implementare și aplicare a legii pot identifica practici comerciale neloiale noi, altele decât cele prevăzute de prezenta lege, în vederea formulării de propuneri de modificare și completare a cadrului legal.

ARTICOLUL 9

Termene și decizii

(1) În cazul în care se constată că nu există dovezi privind existența unei practici comerciale neloiale sau că sesizarea este neîntemeiată, în termen de 30 de zile de la înregistrare, se comunică reclamanților un răspuns motivat.

(2) Termenul de soluționare a sesizărilor referitoare la practicile comerciale neloiale este de 60 de zile de la data declanșării cercetării aprofundate de către autoritatea de aplicare a prezentei legi, cu posibilitatea prelungirii termenului cu 30 de zile pentru situațiile complexe, dar nu mai târziu de 90 de zile de la înregistrarea sesizării.

(3) În cazul în care autoritatea de aplicare a prezentei legi desfășoară o cercetare aprofundată în legătură cu practicile prevăzute la art. 3 și 4, poate:

a) să adopte, înainte de emiterea unei decizii de constatare și sancționare, pentru o perioadă determinată, prin decizie, orice măsură interimară adecvată, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor fapte de natură anticoncurențială interzise expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere; și/sau

b) să adopte o decizie de constatare și, după caz, de sancționare a practicilor de concurență neloială și să solicite cumpărătorului să înceteze practica comercială interzisă; decizia de încetare a practicii comerciale interzise se aplică tuturor contractelor comerciale similare încheiate de respectivul cumpărător cu toți furnizorii săi, care conțin clauze cu același conținut.

(4) Deciziile autorității de aplicare a prezentei legi prin care se constată și se sancționează practicile de concurență neloială rămase definitive au caracter probator cu privire la săvârșirea unei practici comerciale neloiale.

(5) Deciziile adoptate de către autoritatea de aplicare a prezentei legi potrivit prevederilor alin. (2) se comunică de îndată, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la emitere, părților în cauză, având obligația de a se conforma imediat măsurilor dispuse.

(6) Înainte de a lua o decizie, pe baza prevederilor alin. (3), autoritatea de aplicare a prezentei legi informează părțile în cauză cu privire la modul în care intenționează să trateze sesizarea și le va acorda acestora posibilitatea de a-și exprima un punct de vedere în termen de 5 zile lucrătoare.

(7) Deciziile adoptate de autoritatea de aplicare a legii, prin care se aplică sancțiuni contravenționale și care rămân necontestate, constituie titlu executoriu.

(8) Deciziile adoptate de către autoritatea de aplicare a legii prin care sunt dispuse măsuri de interzicere a practicilor comerciale neloiale sunt monitorizate, partea împotriva căreia a fost dispusă măsura fiind obligată să răspundă solicitărilor autorității.

(9) Modalitatea și perioada de monitorizare sunt stabilite prin regulamentul privind procedura de înregistrare, investigare și soluționare a sesizărilor.

(10) În cazul în care se constată că măsurile dispuse de autoritatea de aplicare a legii nu au fost respectate, se aplică sancțiunile prevăzute la art. 10 alin. (3) și (4).

(11) Deciziile adoptate de autoritatea de aplicare a legii se publică pe pagina web a acesteia, cu respectarea datelor confidențiale și a secretelor comerciale, pentru protejarea operatorilor din lanțul de aprovizionare, precum și pe pagina web a autorității de implementare a legii.

ARTICOLUL 10

Sanctiuni

(1) Contravențiunile prevăzute în prezenta lege se constată și se sancționează de către autoritatea de aplicare a prezentei legi.

(2) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, următoarele fapte săvârșite de cumpărător și furnizor, cu excepția autorităților publice:

a) săvârșirea practicilor comerciale neloiale prevăzute la art. 3 pct. 1, 2, 7, 8, 10, 12, 14 – 19;

b) săvârșirea practicilor comerciale neloiale prevăzute la art. 3 pct. 3 – 6, 9, 11, 13, 20 – 25 și art. 4;

c) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate conform prevederilor art. 8 alin. (1);

d) refuzul nejustificat al întreprinderilor de a se supune unei inspecții desfășurate potrivit prevederilor art. 8 alin. (3);

e) nerespectarea măsurilor impuse de către autoritatea de aplicare a prezentei legi potrivit prevederilor art. 9 alin. (3);

f) săvârșirea în mod repetat a practicilor comerciale neloiale, prevăzute la art. 3 și 4.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravențiunile prevăzute la alin. (2) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 250.000 lei la 500.000 lei, faptele prevăzute la lit. a), c) și e);

b) cu amendă de la 500.000 lei la 600.000 lei, faptele prevăzute la lit. b) și d);

c) cu amendă de 1% din cifra de afaceri totală realizată în anul financiar anterior, faptele prevăzute la lit. f).

(4) Autoritatea de aplicare a prezentei legi poate obliga, prin decizie, persoanele definite la art. 2 la plata unor sancțiuni contravenționale complementare, în cuantum de 1% din amenda principală aplicată pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a le determina:

a) să înceteze practicile prevăzute la art. 3 și 4;
b) să respecte obligațiile impuse prin decizia Consiliului Concurenței;

c) să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele care le-au fost solicitate, conform prevederilor lit. b);

d) să se supună inspecției prevăzută la art. 8 alin. (3).

(5) În situația în care în urma săvârșirii practicii comerciale neloiale s-a produs un prejudiciu furnizorului, cumpărătorul este obligat la plata de 3 ori a valorii acestui prejudiciu.

(6) Individualizarea sancțiunii în cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute în prezenta lege se face ținându-se seama de gravitatea faptei, de durata, precum și de existența altor sancțiuni contravenționale pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, aplicate în ultimii 3 ani anteriori săvârșirii contravenției.

(7) Prin derogare de la prevederile art.13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (3) se prescrie la 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(8) În exercitarea competențelor prevăzute de prezenta lege, autoritatea de aplicare a legii asigură respectarea dreptului la apărare, prin informarea cu privire la dreptul de a face obiecții asupra conținutului actelor de constatare și sancționare, precum și asupra dreptului de a se adresa pe cale separată instanțelor de judecată.

(9) În cazul contravențiilor prevăzute la alin. (2) lit. a) și b), dacă întreprinderea recunoaște, în mod expres, odată cu transmiterea punctului de vedere, săvârșirea practicii comerciale neloiale și propune măsuri care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței poate aplica o reducere a amenzii cu un procent între 1% și 25% din amenda finală. În cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei, nivelul amenzii va fi diminuat inclusiv când acesta este stabilit la minimumul prevăzut.

(10) Reducerea cuantumului amenzii potrivit prevederilor alin. (9) este posibilă doar pe baza unei solicitări exprese formulate de întreprinderea interesată. Solicitarea conține recunoașterea clară și neechivocă a răspunderii pentru încălcare. În situația în care Consiliul Concurenței nu acceptă termenii solicitării adresate de întreprindere, nu acordă o reducere a amenzii și recunoașterea formulată nu va fi utilizată ca element probatoriu. În situația în care, înainte de decizia luată de Consiliul Concurenței întreprinderea transmite o propunere privind formularea unei recunoașteri, Consiliul Concurenței poate aplica o procedură simplificată, conform instrucțiunilor adoptate de autoritatea de aplicare a prezentei legi.

(11) Exercițarea de către întreprindere a acțiunii în anulare a deciziei Consiliului Concurenței, în privința aspectelor care fac obiectul

recunoașterii, atrage pierderea beneficiului prevăzut referitor la reducerea cuantumului amenzii.

(12) Consiliul Concurenței stabilește prin instrucțiuni procedura specifică privind cadrul pentru acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei practici comerciale neloiale în sensul art. 3 și 4.

ARTICOLUL 11

Dreptul de a se adresa instanțelor de judecată

(1) Acțiunile care decurg dintr-o practică comercială neloială sunt de competența tribunalului locului săvârșirii faptei sau în a cărui rază teritorială se găsește sediul sau, în lipsa unui sediu, domiciliul reclamantului.

(2) Deciziile de constatare și de sancționare a practicilor comerciale neloiale pot fi atacate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3) În scopul soluționării pe cale amiabilă a diferendelor dintre furnizori și cumpărători, izvorând din încălcarea dispozițiilor prezentei legi și fără a aduce atingere dreptului furnizorilor de a depune sesizare în temeiul art. 10, părțile pot recurge la procedura medierii, conform prevederilor Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Orice încercare de a se ajunge la un acord prin mediere cu privire la soluționarea unui litigiu nu afectează drepturile furnizorilor și ale cumpărătorilor în cauză de a iniția acțiuni în justiție în orice moment înainte de procesul de mediere, pe parcursul său sau după ce acesta a luat sfârșit.

ARTICOLUL 12

Cooperarea dintre autoritățile de aplicare și de implementare a legii

Autoritățile de aplicare și de implementare a prezentei legi cooperează cu alte autorități ale statelor membre care aplică prevederi similare celor din prezenta lege și cu Comisia Europeană și oferă asistență acestora în cazul investigațiilor care au o dimensiune transfrontalieră.

ARTICOLUL 13

Reglementări naționale

Prezenta lege nu aduce atingere reglementărilor naționale care vizează combaterea practicilor comerciale neloiale care nu se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei legi.

ARTICOLUL 14**Raportare**

(1) Autoritatea de implementare și autoritatea de aplicare a prezentei legi publică anual rapoarte privind activitățile lor cuprinse în domeniul de aplicare al prezentei legi.

(2) Până la data de 15 martie a fiecărui an autoritatea de implementare a legii transmite Comisiei Europene un raport privind practicile comerciale neloiale apărute în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentară, conținând toate datele relevante referitoare la aplicarea și asigurarea punerii în aplicare a normelor prevăzute de prezenta lege pe parcursul anului anterior.

ARTICOLUL 15**Transpunere**

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 111 din 25 aprilie 2019.

ARTICOLUL 16**Dispoziții tranzitorii și finale**

Prezenta lege se aplică contractelor comerciale încheiate după data intrării acesteia în vigoare, iar pentru cele încheiate anterior părțile au obligația punerii lor în acord cu prevederile prezentei legi până la data de 31 decembrie 2022.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 14 martie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE DANIEL SUCIU

